

BSO

BİLKENT SENFONİ
ORKESTRASI

**IN MEMORY FOR
SERVER GANIYEV
ANISINA**

İŞİN METİN ŞEF | CONDUCTOR

ELVİN HOXHA GANIYEV KEMAN | VIOLIN

CEYLA GANIYEVA KEMAN | VIOLIN

HAÝREDDİN HOXHA VİYOLONSEL | VIOLONCELLO

KONZERTMEİSTER YEVGENİY KOSTRYTSKIY

22 Kasım November 2020

Pazar Sunday, 17.00

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Program

S. Barber

Adagio

J.S. Bach

Keman Konçertosu, La minör, BWV 1041

Concerto for Violin in A minor, BWV 1041

I. Allegro moderato

II. Andante

III. Allegro assai

A. Vivaldi

İki Keman ve Viyolonsel için Konçerto,
Re minör, Op.3, No.11

Concerto for Two Violins and Violoncello in
D minor, Op.3, No.11

I. Allegro

II. Adagio e spiccato

III. Allegro

IV. Largo e spiccato

V. Allegro

Ara Interval

F. Amirov

Yaylı Sazlar Orkestrası için Senfoni “Nizami”
Symphony for String Orchestra “Nizami”

I. Moderato maestoso

II. Allegretto

III. Andante sostenuto

IV. Allegro

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.

Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı sessiz konuma getirmenizi ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to put their cell phones on silence mode and not to take any photographs with flash during the concert.

Işın Metin şef conductor

Işın Metin müzik eğitime İstanbul'da başladı, 1987 yılında Bilkent Üniversitesi, Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesine kabul edildi, seçkin sanatçılarla kompozisyon ve orkestra şefliği alanlarında çalıştı, 2001 yılında

sanatta yeterlik derecesi ile mezun oldu.

Sanatçı Türkiye'de ve yurt dışında seçkin konser salonlarında dinleyiciler ile buluştu. Bilkent Senfoni (sanat yönetmeni ve şefi 2004-14), Macaristan ve Şili Ulusal Filarmoni Orkestraları, Türk Devlet Senfoni Orkestraları, İsrail Haifa, Lizbon Metropolitana, Meksika Guanajuato ve İspanya Murcia Senfoni Orkestraları ile Moskova "Novo Rossiya", Atina, Selanik, Kiev, Lemberg, Tiran, Odessa, Dniepr, Kluj Devlet Senfoni Orkestraları, Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Senfoni Orkestrası (kurucu danışman şef, 2001), Bilkent Gençlik, Dünya Gençlik ve Türk - Yunan Gençlik Senfoni Orkestrası (kurucu şef, 2008-10) ile Kotorart, Bakü, Viyana ve Münih Oda Orkestraları

ile çalıştı. Kültür Bakanlığı Devlet Çoksesli, Wrocław Filarmoni, Bulgaristan Devlet Festival, Lisbon ESML Koroları ile Zwickau-Plauen Operası, Opera Nuovo ve Yunanistan Ulusal Operasını konser ve opera temsillerinde yönetti. Almanya Schleswig-Holstein 2011, Montenegro Kotorart 7., İKSV 29. İstanbul, SCAV 25.-30. Ankara, Mersin 9.-12., D-Marin 1., Eklisia 7. ve 9. Uluslararası Müzik Festivallerinde yer aldı, BeethovenFest Orkestra Kampusu 2014'de Bonn Beethoven Halle'de, Beethoven'in 9. Korolu Senfonisini yönetti.

Sanatçının yorumladığı geniş repertuvarda Beethoven, Brahms, Schumann ve Tchaikovsky gibi bestecilerin tüm senfonileri, yirminci yüzyıl eserleri ile Mahler ve Shostakovich'in büyük eserleri dikkat çekmekte. Mahler'in 10. senfonisinin Türkiye prömiyerini sunan Metin, bestecinin ihtişamlı yapıtı 8 numaralı Binler Senfonisi'ni yöneten ilk ve tek Türk orkestra şefi. Uluslararası ve yurt dışı etkinliklerde ilk kuşaktan günümüze Türk bestecilerinin eserlerini sergilemeye önem veren sanatçı birçok prömiyer gerçekleştirdi.

Metin'in yönettiği konserler hakkında basında yer alan kritiklerde *"sağduyulu ve incelikli yorum"*, *"saydam müzikal doku"*, *"zengin renk yelpazesi"*, *"tını sihri, güçlü ve büyük ton"*, *"zarif, duygusal, içten"* ve *"dinç, yüksek temperamanlı performans"* gibi nitelermeler yer almakta.

Metin ulusal ve uluslararası sanat ve eğitim kurumlarında idari görevlerde bulundu. Konser, kayıt ve yayın etkinliklerinde sanat yönetmenliği yaptı, radyo ve televizyonda sanat ve eğitim içerikli programlar yaptı. Başarıları, müzik eğitimine ve müzik beğenisinin geniş kitlelere yayılmasına katkılarından ötürü, Sevda Cenap And Müzik Vakfı Gümüş Madalyası ve Mersin Uluslararası Müzik Festivali "Hanri Atat" ödülleriyle takdir edildi, Bilkent Senfoni ile birlikte Türkiye Milli Komitesince UNICEF İyi Niyet Elçisi ilan edildi.

Işın Metin started his music education at an early age in İstanbul, his city of birth. He was admitted to the Bilkent University, Faculty of Music and Performing Arts in 1987 and studied composition and conducting with distinguished professors, receiving his doctorate degree in 2001.

Metin worked with prominent ensembles and orchestras amongst which are; Bilkent Symphony (Artistic Director

and Conductor 2004-14), National Philharmonic Orchestras of Hungary and Chile, State Symphony Orchestras of Turkey, Haifa, Athens, Thessaloniki, Kiev, Lemberg, Odessa, Tiran, Dnepr, Cluj and Moscow “Novo Rossiya” Orchestras. Ankara State Opera Orchestra, Eskişehir Council Orchestra (Founding Conductor 2001), The Bilkent and World Youth Symphony Orchestras, the Greek-Turkish Youth Symphony Orchestra (Co-founder 2011), Kotorart, Baku, Vienna and Munich Chamber Orchestras, Bilkent Modern as well as Bulgarian National, Lisbon ESML, Polish Wroclaw Philharmonic Choirs and Turkish State Operas, Plauen-Zwickau Opera, Hellenic National Opera and Opera Nuovo.

He has conducted at music festivals such as the Schleswig-Holstein International Music Festival 2011 in Kiel, Lubeck and Hamburg, The 29th IKSİ İstanbul Music Festival, 25th to 30th Ankara Music Festivals, 9th to 12th Mersin, 7th and 9th Eklisia International Music Festivals as well as at Orchestra Academy of BeethovenFest 2014 with Beethoven’s 9th Symphony in Bonn, BeethovenHalle.

The artist enjoys diversity in programming; repertoire he has conducted in concert and recordings includes complete symphonies by Beethoven, Brahms, Schumann and Tchaikovsky, major works of the twentieth century and works by Mahler and Shostakovich. He is the first and only conductor from his country to have performed Gustav Mahler’s Symphony No.8 “The Symphony of a Thousand” followed by the Turkey premiere of the composer’s 10th Symphony. His recent opera and vocal projects include Puccini, Donizetti and semi-staged concerts with works by Verdi, Rossini, Lehar, Kalman, Tchaikovsky and Cilea as well as oratorios by Orff, Mozart and Saygun. He has championed works of Turkish composers of all generations and programs their works in his international appearances.

Metin has received high critical acclaim in the international press for his interpretations, including remarks such as; “*prudently stylistic, delicate rendition*”, “*transparent orchestral timbre from a rich color palette*”, “*graceful sensitivity, with sincere elegance devoid of clichés*”, “*fresh, robust temperament*”.

The artist held administrative posts at international institutions of arts and education. He has worked as artistic director for concert series radio and television broadcasts for over a decade. In recognition of his achievements and his contributions to the artistic platform, Metin has

received recognitions and awards such as the Seveda Cenap And Music Foundation “Silver Medal”, the MIMF Foundation “Hanri Atat Award”. UNICEF - Turkey, has named BilkentSO and Işın Metin as UNICEF Goodwill Ambassadors.

Elvin Hoxha Ganiyev keman violin

Halen Almanya’da Hochschule für Musik Theater und Medien Hannover’de Prof. Krzysztof Wegrzyn ile yüksek lisans eğitimini sürdüren Elvin Hoxha Ganiyev, çok küçük yaşta başlayan kariyerini başarılarla örmüş bir keman virtüözü.

2019 yılı İstanbul Kültür Sanat Vakfı İKSV tarafından verilen Aydın Gün Teşvik Ödülü’ne layık görüldü.

İspanya Escuela Superior de Música Reina Sofía’da Profesör Zakhar Bron’un sınıfından lisans diploması ile mezun oldu.

1997’de müzisyen bir aileye doğan Ganiyev kemana beş yaşında başladı. Henüz sekiz yaşındayken büyükbabası Server Ganiyev ile birlikte ilk orkestralı konserini veren sanatçı, aynı yıl Zürih Konservatuvarının genç sanatçı programına kabul edildi. On yaşındayken Vladimir Spivakov yönetimindeki Moskova Virtüözleri ile birlikte ilk konserini Kremlin Sarayı’nda veren Ganiyev bugüne kadar Zubin Mehta, Yuri Bashmet, Vladimir Fedoseyev, Gennady Rozhdestvensky, Vladimir Ashkenazy, Sasha Goetzel, Gürer Aykal, Rauf Abdullayev, Placido Domingo, Jules van Hessen ve David Bernard gibi seçkin şeflerle çalıştı.

Ivri Gitlis, Vadim Repin, Anne-Sophie Mutter, Maxim Vengerov, Cihat Aşkın, Fazıl Say ve Viktor Pikayzen gibi müzik dünyasının yıldızlarıyla Carnegie Hall, the Berlin Philharmonic Hall, the Kremlin Palace ve Moskova’daki Tchaikovsky Concert Hall, Opera Garnier Monte-Carlo, Amsterdam Concertgebouw, Athena Megaro Hall, Zurich Tonhalle, the Royal Albert Hall ve Londra’daki St. John’s Smith Square gibi prestijli mekanlarda konserler verdi.

Moskova Virtüözleri, Shanghai Oda Orkestrası, Amsterdam Filarmoni, Borusan İstanbul Filarmoni, Azerbaycan Filarmoni, Katar Filarmoni, Odessa Filarmoni, Yeni Rusya Orkestrası, BMTG NY Oda Orkestrası, Bilkent Oda ve Bilkent Senfoni Orkestrası, Tchaikovsky Senfoni

Orkestrası, Bron Oda Orkestrası, Burgogne Lirik Orkestra, Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası, İstanbul Devlet Senfoni, Bursa Devlet Senfoni, Antalya Devlet Senfoni, Eskişehir Devlet Senfoni, İzmir Devlet Senfoni, ve Arnavutluk RTSH Orkestralarıyla konserler veren Ganiyev pek çok ödül ve onur derecesinin de sahibidir. David Oistrakh Keman Yarışması, Lipinski-Wieniawski Genç Müzisyenler Yarışması, Berlin Uluslararası Müzik Yarışması Altın Madalyası ve Viyana Uluslararası Müzik Yarışması bunlardan birkaçı olarak sayılabilir.

Tutkulu genç müzisyen Ganiyev, İsviçre Interlaken Classics Festivali; Fransa Menton Festivali, Cannes Müzik Festivali, Voices for Peace ve Festival du Floréal Musical d'Epinal; Azerbaycan Rostropovich Festivali ve Gabala Müzik Festivali; Rusya Vladimir Spivakov Invites Festivali, Trans-Siberian Art Festivali; İstanbul Müzik Festivali ve Ankara Müzik Festivali; Almanya Oettingen Festivali ve Yunanistan Megaro Festivalinde yer aldı.

RCA Red Seal/Sony Music İsviçre etiketi altında Italian Journey albümü için LGT Young Soloists ile birlikte kayıt yaptı. 2019 yılında ilk solo albümü "Fazıl Say's 1001 Nights in the Harem Violin Concerto" ve 2020 yılında ikinci kaydı "Ernest Chausson, Poème, Op.25" dijital platformlarda yayınlandı.

Ganiyev, ÇEV Çağdaş Eğitim Vakfı Genç Yetenekler Projesi ve Dr. Nejat F. Eczacıbaşı Vakfı Müzik Bursları tarafından desteklenmektedir.

Elvin Hoxha Ganiyev, Eugène Sartory arşeli, 1715 Guiseppe Guarneri "filius Andreae" kemanıyla konserler vermektedir.

Elvin Hoxha Ganiyev is a solo concert violinist who is currently pursuing his Master's Degree at Hochschule für Musik Theater und Medien Hannover in Germany, studying with Professor Krzysztof Wegrzyn.

He holds a Bachelor's Degree from Escuela Superior de Música Reina Sofía in Spain, from the class of Professor Zakhar Bron.

He is the recipient of the 2019 IKSU Istanbul Culture and Arts Foundation Aydin Gun Encouragement Award.

Elvin was born in 1997 into a family of esteemed musicians and started playing the violin when he was five years old. At the age of eight, he gave his first orchestral concert with

his grandfather Server Ganiyev, and that same year he was admitted to the Zurich Conservatory Young Student program.

Since the age of ten when Elvin made his debut with Moscow Virtuosi under the baton of Vladimir Spivakov at the Kremlin Palace, he has always performed with renowned conductors, such as Zubin Mehta, Yuri Bashmet, Vladimir Fedoseyev, Gennady Rozhdestvensky, Vladimir Ashkenazy, Sasha Goetzl, Gürer Aykal, Rauf Abdullayev, Placido Domingo, Jules van Hessen and David Bernard, among others.

He has worked with masters, such as Ivri Gitlis, Vadim Repin, Anne-Sophie Mutter, Maxim Vengerov, Cihat Aşkın, Fazıl Say and Viktor Pikayzen in prominent concert halls throughout the world such as Carnegie Hall, the Berlin Philharmonic Hall, the Kremlin Palace and Tchaikovsky Concert Hall in Moscow, Opera Garnier Monte-Carlo, Amsterdam Concertgebouw, Athena Megaro Hall, Zurich Tonhalle, the Royal Albert Hall, and St. John's Smith Square in London.

Among the many esteemed orchestras that Elvin has performed with are Moscow Virtuosi, Shanghai Chamber Orchestra, Amsterdam Philharmonic, Borusan Philharmonic, Azerbaijani Philharmonic, Qatar Philharmonic, Odessa Philharmonic, New Russia Orchestra, BMTG NY Chamber Orchestra, Bilkent Chamber & Bilkent Symphony Orchestra, Tchaikovsky Symphony Orchestra, Bron Chamber Orchestra, Burgogne Lyric Orchestra, Turkish Presidential Symphony Orchestra, İstanbul State Symphony, Bursa State Symphony, Antalya State Symphony, Eskişehir State Symphony, İzmir State Symphony, and Albanian RTSH Orchestra.

Elvin has won numerous awards and honors at prestigious international competitions including David Oistrakh Violin Competition, Lipinski-Wieniawski Competition for Young Musicians, Golden Medal Berliner International Music Competition, and Vienna International Music Competition to name a few.

As a passionate young musician Elvin has performed at many festivals internationally such as Interlaken Classics Festivals in Switzerland, Menton Festival in France, Rostropovich Festival and Gabala Festival Music in Azerbaijan, Vladimir Spivakov Invites Festival, Trans-Siberian Art Festival in Russia, Istanbul Music Festival and

Ankara Music Festival in Turkey, Cannes Music Festival, Voices for Peace and Festival du Floréal Musical d'Epinal in France, Oettingen Festival in Germany and Megaro Festival in Greece.

He has recorded with LGT Young Soloists for the album "Italian Journey" under RCA Red Seal/Sony Music Switzerland. He has released a debut album in 2019, "Say's 1001 Nights in the Harem Violin Concerto" and a single in 2020 "Chausson, Poème Op.25" on digital music platforms.

Elvin Hoxha Ganiyev is supported by ÇEV Contemporary Education Foundation of Turkey Young Talents Project and also by Dr. Nejat F. Eczacıbaşı Foundation Music Scholarships Program.

Elvin performs on a 1715Guiseppe Guarneri "filius Andreae" violin with an Eugène Sartory bow.

Ceyla Ganiyeva keman violin

Lise eğitimini Bilkent Üniversitesi Müzik Hazırlık Okulunda Vanya Millanova de Keyser ile tamamladı. 2000'de Çorum Valiliğinin düzenlediği Genç Yorumcular Oda Müziği Yarışmasına Grup Rondo ile katıldı. 2002 yılında Fransa'da Ville de Canet

Roussilan Turizm, Kültür ve Spor Festivali kapsamındaki yarışmada diploma, 2006 yılında Moskova'da düzenlenen Klasik Kültür Mirası yarışmasında üçüncülük kazandı. Aynı yıl Cihat Aşkın'ın CAKA (Cihat Aşkın ve Küçük Arkadaşları) projesine katıldı. Bu proje kapsamında Türkiye'nin birçok şehri ve KKTC'de konserler verdi.

Bilkent Senfoni Orkestrası, Bilkent Oda Orkestrası, Hacettepe Akademik Orkestra, Çukurova Devlet Senfoni Orkestrası, Bursa Devlet Senfoni Orkestrası ve Azerbaycan Filarmoni Orkestrasıyla solo konserler verdi. Işın Metin, Rauf Abdullayev, Erol Erdiñç, Alessandro Cedrone, Alparslan Ertüngealp ve Naci Özgüç yönetimindeki konserlerde solist oldu. Temmuz 2007'de 12. Canetti Keman Yarışmasında ikincilik kazandı. Eğitimi boyunca Zakhar Bron, Sergey Kravçenko, Mintcho Mintchev, Dima Tkachenko, Cihat Aşkın, Sevil Uluvan ve Oliver Charlier'in ustalık sınıflarına katıldı.

Ganiyeva, lisans eğitimini Almanya'da Folkwang Universitat der Künste'de Jacek Klimkiewicz'in sınıfında

tamamladı. Yüksek lisans ve sanatta yeterlik eğitimini Bilkent Üniversitesinde tamamladı. 2016-2020 yılları arasında Çukurova Üniversitesi Devlet Konservatuvarında öğretim görevlisi, Yaylı Çalgılar Ana Sanat Dalı Başkanı ve Ortaokul Müdürü olarak çalıştı. Aynı yıllarda Kanun Namına grubunun solist keman üyesi olarak birçok konserde yer aldı, TRT kanalında canlı konser programları yayınlandı. Mart 2020'den itibaren Ankara Müzik ve Güzel Sanatlar Üniversitesi İcra Fakültesinde öğretim üyesidir.

Ceyla Ganiyeva completed her high school education in the Music Preparatory School of Bilkent University under Vanya Millanova de Keyser. In 2000, she participated in the Young Performers Chamber Music Competition organized by Çorum Governorate with Grup Rondo. She was awarded a diploma in the competition organized in the context of the Ville de Canet Roussilan Tourism, Culture and Sports Festival in France in 2002 and won the third prize in the Classical Cultural Heritage competition in Moscow in 2006. In the same year, she joined Cihat Aşkın's CAKA (Cihat Aşkın and Young Friends) project and gave concerts in many cities in Turkey and in the Turkish Republic of Northern Cyprus.

Ganiyeva has given solo concerts with the Bilkent Symphony Orchestra, Bilkent Chamber Orchestra, Hacettepe Academic Orchestra, Çukurova State Symphony Orchestra, Bursa Regional Symphony Orchestra and Azerbaijan Philharmonic. She has performed as soloist in concerts conducted by Işın Metin, Rauf Abdullayev, Erol Erdiñç, Alessandro Cedrone, Alparslan Ertüngealp and Naci Özgüç. In July 2007, she won the second prize in the 12th Canetti Violin Competition. During her education, she participated in the masterclasses of Zakhar Bron, Sergey Kravçenko, Mintcho Mintchev, Dima Tkachenko, Cihat Aşkın, Sevil Uluvan and Oliver Charlier.

Ganiyeva studied in the class of Jacek Klimkiewicz at Folkwang Universitat der Künste in Germany and received her master's and proficiency in arts degrees from Bilkent University. She worked as a professor and director of the Strings Department at the State Conservatory of Çukurova University and as Secondary School Principal between 2016 and 2020. In the same years, she performed in many concerts as a member of the ensemble Kanun Namına, whose concerts were broadcast live on the Turkish National Television. Since March 2020, Ganiyeva has been a faculty

member in the Performance Faculty of Ankara Music and Fine Arts University.

Hayreddin Hoxha viyolonsel violoncello

Hayreddin Hoxha, mzık eğitimine Arnavutluk Devlet Konservatuvarında Muharrem Denizi'nin ęrencisi olarak başladı. Konservatuvardan 1982'de başarıyla mezun olan Hayreddin Hoxha eğitimi sırasında Arnavutluk Devlet Radyosu ve Televizyonu

Senfoni Orkestrasında çalışarak mzık kariyerine başladı. 1982'de Tiran'da katıldığı Uluslararası Genç Yetenekler Yarışmasında birinci oldu. 1988'de Arnavutluk Devlet Konservatuvarına ello ęretmeni olarak atandı.

Repertuvarında Vivaldi, Bach, Brahms, Tchaikovsky, Haydn, Schumann, Schubert, Shostakovich ve Prokofiev'in birçok yapıtı bulunan Hayreddin Hoxha, ayrıca pek çok Arnavut bestecinin yapıtlarının ilk seslendirmesini gerçekleştirdi. Hoxha, 1993'ten bu yana Bilkent Senfoni Orkestrasında viyolonsel grup şefi, Mzık ve Sahne Sanatları Fakltesi ęretim görevlisi olarak alışıyor.

Birinci Uluslararası Anadolu Mzık Festivaline solist olarak katılan Hoxha, Trkiye, Almanya, İtalya, Belçika, Fransa, Yunanistan ve Yugoslavya turnelerinde Rifat Tegja, Emir Krantja, Eno Koço, Ferdinand Dedja, Nello Santi, Serge Baudo, Alexander Dmitriev, Massimo Freccia ve Yoel Levi gibi tanınmış şeflerle sahneye ıktı. Sanatçı ayrıca Suna Kan, Server Ganiev ve Toğrul Ganiev ile konserler verdi. nl Fransız maestro Fournet, Hoxha için "Entelektel potansiyeli de olan mkemmел bir usta" yorumunda bulundu.

Halen solo resitaller ve piyanist Nermin Ganieva ile oda mziği konserleri vermeye devam eden Hayreddin Hoxha'nın konserlerinin CD kayıtları da bulunuyor. Hoxha aynı zamanda, ilkokuldan sanatta yeterliğe kadar her dzeyde dersler veriyor.

Hayreddin Hoxha was born in Albania. His music education began at the Albanian State Conservatory under Muharrem Denizi. He graduated in 1982 as a successful student. While he was a student in the Conservatory he also worked for the Albanian State Radio and TV

Symphony Orchestra, thus began his musical career. In 1982 he participated in the International Young Talents Competition in Tiran and was awarded the first prize. In 1988 he was appointed to the Albanian State Conservatory as a teacher of cello.

In his repertoire there are many works by Vivaldi, Bach, Brahms, Tchaikovsky, Haydn, Schumann, Schubert, Shostakovich and Prokofiev. Hayreddin Hoxha also performed for the first time the works of many Albanian composers. Since 1993 he is the group leader of cellos in the Bilkent Symphony Orchestra and also a teacher at the Faculty of Music and Performing Arts.

Hayreddin Hoxha participated as soloist in the 1st International Anatolian Music Festival and also made tours in Turkey, Germany, Italy, Belgium, France, Greece and Yugoslavia where he gave concerts with well-known conductors such as Rifat Tegja, Emir Krantja, Eno Koço, Ferdinand Dedja, Nello Santi, Serge Baudo, Alexander Dmitriev, Massimo Freccia and Yoel Levi. He also gave concerts together with Suna Kan, Server Ganiev and Toğrul Ganiev. The famous French conductor Maestro Fournet defined his performing quality as “He is an excellent master with intellectual potentiality”.

At present Hayreddin Hoxha gives solo recitals and chamber music concerts together with pianist Nermin Ganieva. There are also CD recordings of his concerts. Hoxha, who is also a teacher, has students from primary school up to Proficiency in Art level.

Samuel BARBER (1910-1981)

Adagio, yaylı çalgılar için | for Strings

Amerikan müziğinin gerçek anlamda kurumsallaşması, iç savaşın sona erdiği 1865 yılından sonra gerçekleşmiştir. 19. yüzyılın son çeyreğinde yaşanan bu kurumsallaşmalar sırtlarını genellikle o dönemin merkezinde yer alan Alman yapısalcılığına dayamıştır. Ancak I. Dünya Savaşının hemen ardından bu yaklaşım yerini farklı bestecilik anlayışlarına bırakmıştır.

Amerika’da iki temel akım gündeme gelmiştir. Birincisi neo-klasisizmden etkilenmiştir. Bu akımın lideri şüphesiz Fransız besteci, şef ve eğitimci Nadia Boulanger’dır.

Paris yakınlarındaki Fontainebleau'da kurulan Amerikan Konservatuvarının kurucuları arasında yer alan Boulanger orada Leonard Bernstein, Aaron Copland, Elliot Carter, Virgil Thomson gibi isimleri yetiştirmiştir.

Savaştan hemen sonra Amerika'da ortaya çıkan ikinci akım ise Ultra Moderncilik olarak isimlendirilir. 1930'lu yıllarda bu iki akım da bir süreliğine geri plana düşmüş, ekonomik bunalımın etkisi ile popülist müzikler baş tacı edilmiştir. II. Dünya Savaşından sonra ise bambaşka bir iklim oluşmuş, neo-klasisizm yerini dizisellik kuramlarına, Ultra Moderncilik ise yerini New York Okulu olarak bilinen kavramsalcılığa bırakmış; bu akımların etkileri 1960'lı yıllara kadar sarsılmamıştır.

1910 doğumlu besteci Samuel Barber bu akımların hiç birine tam olarak bağlı kalmamış, özgün lirizmi ile özel bir yere sahip olmuştur. Müzik eğitimine 14 yaşındayken girdiği Curtis Enstitüsünde başlayan Barber, 1934 yılında Viyana'da şeflik ve şan eğitimi almıştır. Ertesi yıl ülkesine dönmüş, bir süre NBC'de şarkı yazarı olarak çalışmıştır. Aynı dönemlerde yazdığı senfonik eserler, dönemin popülist eğilimlerinin dışında, nitelikli eserler olmaları sebebiyle dikkat çekmiş, ödüller almıştır. 1939 yılında Curtis Enstitüsünde bu kez kompozisyon hocası olarak işe başlamış, ancak 1942 yılında çok sıkılarak eğitimliği bırakmıştır.

Çağının genel eğilimlerinin aksine tonaliteden hiç ayrılmayan Barber, eserlerindeki ifade gücü sayesinde Amerikan müziğinde özel bir yer edinmiştir. On bir numaralı yaylı çalgılar dördlüsünün bir bölümü üzerine kurulmuş olan Adagio, 1936 yılında bestelenmiştir. Sekiz dakika uzunluğundaki eserin prömiyeri 1938 yılında, NBC Senfoni Orkestrası tarafından ünlü şef Toscanini yönetiminde gerçekleşmiştir. Melankolik atmosferi ile hafızalarda yer eden eser Franklin D. Roosevelt, Kennedy ve Albert Einstein'ın cenaze törenlerinde de kullanılmıştır. Barber, bugün de konser salonlarında en sık seslendirilen Amerikan bestecilerden biridir.

The American music became literally institutionalized after the Civil War ended in 1865. This institutionalization in the last quarter of the 19th century was largely based on the German structuralism that occupied the center stage in the concerned period. However, immediately after the World War I, this approach was replaced by different understandings of composition.

In the U.S., two main movements emerged. One of them was influenced by neo-classicism. The leader of this movement was, without doubt, the French composer, conductor and educator, Nadia Boulanger. One of the founders of the American Conservatory established in Fontainebleau, near Paris, N Boulanger educated figures such as Leonard Bernstein, Aaron Copland, Elliot Carter, and Virgil Thomson.

The second movement that appeared just after the World War was the one called ultra-modernism. During 1930s, both of these movements took a backseat, as populist music earned esteem, partly due to the economic crisis.

In the completely different atmosphere of the post-World War II, however, neo-classicism was replaced by theories of sequentiality and ultra-modernism by conceptualism, also known as the New York School, both of which continued their influence into 1960s.

Not following either of these movements, Samuel Barber, born in 1910, secured himself a special place with his unique lyricism. Barber started receiving music education at the Curtis Institute at the age of 14 and studied conducting and opera singing in 1934 in Vienna. A year later, he returned to his country and worked at NBC as songwriter. Defying populist tendencies, the symphonic works he wrote in this period were noted for their quality, and received many awards. Thus, Barber started teaching composition at the Curtis Institute in 1939, but quit teaching in 1942, out of sheer boredom.

Contrary to the general tendencies of the period, Barber did not ever abandon tonality and made a name for himself in the American music with his expressive power. Based on a movement of his string quartet, op. 11, Adagio was composed in 1936. The work lasting eight minutes was premiered in 1938 by the NBC Symphony Orchestra under the baton of the famous conductor Toscanini. Particularly memorable for its melancholic atmosphere, the work was played in the funerals of Franklin D. Roosevelt, Kennedy and Albert Einstein. Barber is still one of the most commonly performed American composers.

Didem Coşkunseven

Johann Sebastian BACH (1685-1750)

Keman Konçertosu, La minör, BWV 1041
Concerto for Violin in A minor, BWV 1041

Yaşadığı dönemlerde yalnızca çalıştığı bölgelerde tanınan J.S. Bach, günümüzde müzik tarihinin en bilinen ve en saygın bestecilerinden biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Bach'ın 18. yüzyılda sınırlı bir şöhrete sahip olmasının temel nedeni döneminin en etkin türü olan opera alanında eser vermemiş olmasıdır.

Alman müziği, Protestan Reform Hareketinden sonra önemli bir ivme kazanmış, özellikle dini müzik alanında büyük ilerlemeler göstermiştir. Bu bağlamda org için yazılan koral merkezli dini müzikler, Alman müziğinin özgün karakterini belirlemede etkin unsur olmuş, Almanya'nın orta ve kuzey bölgelerinde yaşayan besteciler bu konu üzerinde uzmanlaşarak büyük ilerlemeler gerçekleştirmişlerdir.

Bach da bu gelenekle büyümüş ve eğitimini bu doğrultuda almıştı. Yaşamı boyunca emrinde çalıştığı patronun isteklerine uygun biçimde, zaman zaman dini zaman zaman da din dışı müzikler bestelemişti. Ancak ondan istenilen din dışı müzikler hiçbir zaman opera olmamış daha çok konçerto, sonat, süit türleri üzerinde yoğunlaşmıştı. Sanatçı döneminin İtalyan ve Fransız etkilerini Alman gelenekleri ile ustaca birleştirmeyi başarmış ve özgün sentezlere ulaşmasını bilmişti.

Özellikle yaşadığı çağın önde gelen İtalyan bestecilerinin, konçerto türü başta olmak üzere, yaylı çalgılar için yazdıkları eserleri çok iyi analiz etmiş buradan öğrendiği biçimsel yaklaşımları füg türüne de uyarlayarak kendinden sonra gelecek kuşakları derinden etkileyecek düşünceler yaratmıştı.

Bach'ın az şöhretli, mütevazı yaşantısının onu, döneminin müzik endüstrisinin sınırlamalarından koruduğu, böylece hem döneminin etkilerini hem de geçmiş zamanların müzikal mirasını derin bir biçimde özümseyip yeni sentezler oluşturmaya olanak bulduğu söylenebilir.

Sanatçı 1723 yılına kadar Arnstadt, Mühlhausen, Weimar ve Cöthen'de çeşitli pozisyonlarda görev yapmış, 1723'den yaşamının sonuna değin Leipzig'de yaşamıştır. Burada Aziz

Thomas Kilisesi Kantoru ve kentin müzik direktörü olarak çalışmıştır. Bach, o güne kadar çalıştığı bu en prestijli pozisyonda hayatının en verimli ve olgun dönemini yaşamıştır. Besteci Leipzig'de geçirdiği ilk yedi yıl vazifesi gereği yalnızca dini eserler üzerinde yoğunlaşmıştır. Ancak 1729 yılında Collegium Musicum'un yöneticiliğini de kabul etmiş böylelikle Cöthen'deki gibi din dışı çalgısal müzikler üzerine yeniden çalışma imkanı bulmuştur. 1702 yılında Telemann tarafından kurulan bu oluşum profesyonel müzisyenlerle, müzikle uğraşan üniversite öğrencilerini bir araya getirmekte ve bu topluluk her hafta halka açık konserler vermekteydi. Bach *Collegium Musicum* için orkestral süitler, keman konçertoları, flüt sonatları ve tuşlu çalgılar için konçertolar bestelemiştir.

Bach'ın bu topluluk için bestelediği eserlerin bir kısmı Cöthen'de yazmış olduğu eserlerin tekrar elden geçirilmiş halleridir. Bu konserde seslendirilen La minör Keman Konçertosunun, Bach konçertolarının ilk BWV numarasına sahip konçertosu olmasına rağmen, bugüne 1730 yılında yazılmış partiler ile ulaşılmış olması sebebiyle, Leipzig döneminde yazılmış olduğu düşünülür.

Bach, Weimar döneminden itibaren İtalyan konçertoları üzerine çalışmalar yapmıştı. Özellikle Corelli, Vivaldi gibi kendisinden bir, iki kuşak öncesinin büyük bestecilerinin eserlerinin biçimsel özelliklerini ve yaylı çalgılara, özellikle kemana özgü tekniklerini özümsemiştir. Bach'ın yaşadığı dönemde komik opera giderek yaygınlaşıyor, bu opera türünün kısa, dengeli müzik cümleleri, basit ancak ayakları yere sağlam basan armonik yapı gibi temel özellikleri çalgısal müzik türlerine de nüfuz ediyordu. Zamanla klasik dönemin müzikal özelliklerini derinden etkileyen bu yaklaşımlara *galant* stili adı verildi. Başta Georg Philipp Telemann olmak üzere Alman dili bölgesi bestecileri 18. yüzyılın ilk çeyreğinden itibaren bu yeni düşüncelere giderek artan bir biçimde eserlerinde yer veriyorlardı.

Bach'ın müziğinin bu etkilerden tamamen arınmış olduğu söylenemez. Özellikle Leipzig döneminde yazdığı kantatların kimi bölümlerinde, örneğin *Wachet auf, ruft uns die Stimme* (BWV 140) isimli kantatta yer alan *Zion Hort die Wachter Singen* isimli koralde *galant* etkileri görülür. Ancak genel olarak 18. yüzyılda yaşanan değişimlerin Bach'ın müziğinin temel konusu olmadığı söylenebilir. Besteci "zanaatkar" olma özelliğini yaşantısı boyunca korumuş, güncel olsun olmasın ilgisini çeken tüm müzik tür ve stillerini bir araya getirip işleyerek derinlikli bir nesnellik elde etmiştir.

La minör tonundaki konçerto da Bach'ın özellikle Vivaldi konçertoları üzerine yaptığı çalışmaların en olgun sonuçlarından biridir. Vivaldi dönemine özgü keman teknikleri ve *ritornello* biçimi Bach tarafından ele alınır, özellikle birinci bölümde ustalıklı bir biçimde işlenir. İkinci bölüm, bir *ritornello* teması gibi, sürekli geri dönen bir bas cümlesi ve etkileyici bir arya özelliğini taşıyan ezgilerden oluşur. Son bölüm ise, İtalyan *concerto grosso* geleneğine uygun biçimde, jig dansının stilize edildiği bir finaldir. Bu bölümün fugal yapısı ve solist partisinin ustalık gerektiren yazısı göz kamaştırıcıdır.

Although he was known only around the regions he worked during his lifetime, J.S. Bach is now recognized as one of the most eminent and prestigious composers of music history. The main reason why Bach did not come to great prominence in the 18th century is that he did not produce any work in the field of opera, which was the most effective genre of his period.

German music gathered considerable momentum after the Protestant Reform Movement and made significant progress especially in the domain of religious music. In this context, chorale-centered religious pieces written for the organ formed the key element in determining the original character of German music and the composers living in central and northern Germany and specializing in this area made remarkable advances.

Bach grew up in this tradition and was educated in this direction. Throughout his life, he composed sometimes religious and at other times non-religious music depending on the wishes of the patron he worked for. However, non-religious music he was asked to compose was never opera, and he rather concentrated on concerto, sonata and suite genres. Skillfully combining the Italian and French influences of the time with the German traditions, the artist was able to produce original syntheses.

Bach analyzed the works, concertos in particular, written by the leading Italian composers of his era for strings, and applying the formal approaches he learned from these to fugue genre, he generated ideas that would deeply affect the generations following him.

It can be said that Bach's moderate lifestyle with confined acclaim protected him from the limitations of the music industry of his time, thus enabling him to deeply absorb

both the current influences and the musical heritage of the past and to create new syntheses.

The artist worked in different capacities in Arnstadt, Mühlhausen, Weimar and Cöthen until 1723, and lived in Leipzig from 1723 until the end of his life. In Leipzig, he worked as the Cantor of St. Thomas Church and the city's director of music. In this position, the most prestigious one he held until then, Bach had the most fruitful and mature period of his life. Over his first seven years in Leipzig, the composer focused only on religious music as necessitated by his job. It was only in 1729, when he accepted the post of director of the Collegium Musicum that he had the chance to work on non-religious instrumental music again, as he did in Cöthen. This society founded by Telemann in 1702 brought professional musicians and university students engaged in music together and gave public concerts every week. Bach composed orchestral suites, violin concertos, flute sonatas and keyboard concertos for the Collegium Musicum.

Some of the works Bach composed for this society are the revised versions of the works he wrote in Cöthen. Although the *Violin Concerto in A minor*, performed in this concert, is the one that was assigned the first BWV number among Bach's concertos, it is thought to have been written in the Leipzig period as it reached the present day through the scores written in 1730.

Starting in his Weimar period, Bach worked on Italian concertos. He internalized the formal qualities, as well as the techniques specific to strings, and violin in particular, used in the works of the great composers who lived one or two generations before him, like Corelli and Vivaldi. During Bach's lifetime, comic opera was becoming more and more widespread, and the short and balanced phrases and the basic features such as a simple, but solid harmonic structure of this opera genre were penetrating into genres of instrumental music. These approaches that deeply affected the musical properties of the classical period came to be called galant style over time. The composers in German speaking regions, including first and foremost Georg Philipp Telemann, incorporated these new ideas into their works increasingly after the second quarter of the 18th century.

Bach's music cannot be said to be completely free of these influences. The galant influences are seen especially in some parts of the cantatas he wrote in his Leipzig period,

as in the chorale titled *Zion Hort die Wachter Singen* in the cantata *Wachet auf, ruft uns die Stimme* (BWV.140). However, it can be asserted that the changes that took place in the 18th century are not the fundamental topic of Bach's music. The composer preserved his quality of "craftsmanship" throughout his life, and by bringing together and processing all types and styles of music that attracted his attention irrespective of their currency, he achieved a deep objectivity.

The *Concerto in A minor* is one of the most mature results of Bach's work, especially on Vivaldi's concertos. The violin techniques specific to Vivaldi's period and the *ritornello* form are addressed and skillfully processed by Bach especially in the first movement. The second movement consists of a double bass phrase that is repeatedly revisited like a ritornello theme and melodies that have the quality of an impressive aria. The last movement, following the Italian *concerto grosso* tradition, is a finale stylizing a jig dance. The fugal structure of the movement, as well as the language of the soloist score, requiring mastery, are dazzling.

Dr. Onur Türkmen

Antonio VIVALDI (1738-1799)

İki Keman ve Viyolonsel için Konçerto, Re minör, Op.3, No.11

Concerto for Two Violins and Violoncello in D minor, Op.3, No.11

Barok dönemin en bilinen bestecilerinden Vivaldi, yaşamının büyük bir kısmını Venedik'te Ospedale della Pietà adındaki bir kız yetimhanesinde müzik öğretmeni olarak çalışarak geçirmiştir. Ospedale, Venedik'te öğrencilerinin müzik eğitimine gösterdikleri ilgiyle ünlü bir yetimhanedir ve konserleri hem Venedik soyluları hem de yabancı ziyaretçilerin ilgi odaklarından biridir. Vivaldi'nin görevi, genç müzisyenlerin hem bireysel gelişimlerini takip etmek hem de bu konserler için onlara düzenli olarak yeni eserler tedarik etmektir. 1703'ten başlayarak 1740'a kadar burası, bir çalgısal müzik bestecisi olarak Vivaldi'nin çalışmalarının merkezi (ve laboratuvarı) olmuş, besteci bu süre içinde muazzam sayıda müzik bestelemiştir.

Her ne kadar yaşamı boyunca yapıtlarının çok küçük bir bölümünü yayımlatabilmiş olsa da 1711'de önde gelen bir yayıncı tarafından Amsterdam'da basılan *Op.3'ü - L'estro armonico (Armonik İlham)* - Vivaldi'ye Avrupa çapında küçümsenemeyecek bir ün sağlamıştır. *L'estro armonico (Armonik İlham)*, Vivaldi'nin trio ve keman sonatlarının ardından basılı olarak görünen ilk konçerto koleksiyonudur. 12 konçertodan oluşan set, tüm Barok dönemin en çok hareket eden (çalgısal) müzik yayınlarından biridir. Dönemin bir diğer önde gelen bestecisi Johann Sebastian Bach, bazıları klavye ve orkestra, diğerleri solo org için olmak üzere *L'estro armonico* konçertolarının bazılarını yeniden düzenlemiştir.

L'estro armonico'nun müzik tarihi açısından önemi, solo keman konçertosu fikrinin pekişmesinde bulunduğu katkıdır. Bu dönemin yaygın konçerto türü, yaylı orkestra ve trio sonat grubu (üç solist) içeren standart *concerto grosso* formatıdır. Ancak Vivaldi'nin seti başka açılardan da deyişlidir. Sistematiik bir şekilde düzenlenmiş 12 konçertoluk set, her biri 1, 2 ve 4 solo keman için birer konçerto içeren dört adet üçlü gruplardan oluşur. Son grubun ikinci konçertosu olan Re Minör Konçerto (No.11) iki solo keman için bestelenmiştir. Buna ek olarak konçertoda sabit bir rolü olmayan, bazen solo çalan, bazen iki keman solistine cevap veren bir viyolonsel kısmı da vardır. Bu açıdan konçerto, geleneksel *concerto grosso* formatının tipik trio sonata grubunu (iki keman ve çello) andırır. Vivaldi'nin alışlagelmiş "modern" hızlı-yavaş-hızlı formatının aksine Re Minör Konçerto beş bölümden oluşur (hızlı-yavaş-hızlı-yavaş-hızlı). Vivaldi, cesur temalar ve basit eşlikleri tercih eden kişisel tarzını geliştirirken, bu eserde kendini belli eden zengin kontrpuanı geride bırakacaktır.

Vivaldi, one of the most celebrated composers of the Baroque period, spent a major part of his life working as a music teacher at Ospedale della Pietà, an orphanage for girls in Venice. Ospedale, known for its dedication to the music education of its pupils, was a center of attraction for both the nobles in Venice and foreign visitors with its concerts. Vivaldi's job included both tracking the individual development of the young musicians and regularly providing them with new works to be performed in these concerts. From 1703 to 1740, the orphanage served as the center (and laboratory) of Vivaldi's work as a composer of

instrumental music, and the composer wrote a tremendous number of music works in the concerned period.

Although Vivaldi was able to have a very small portion of his works published in his lifetime, his Op. 3 - *L'estro armonico* ("The Harmonic Inspiration") - published in Amsterdam in 1711 by a leading publisher brought him considerable fame across Europe. *L'estro armonico* is Vivaldi's first printed concerto collection after his trio and violin sonatas. The set consisting of twelve concertos is one of the most mobile (instrumental) music publications of the entire Baroque period. Johann Sebastian Bach, another leading composer of the period, rearranged several *L'estro armonico* concertos, some of which are for harpsichord and orchestra and others for solo organ.

The significance of *L'estro armonica* in the history of music lies in its contribution to the consolidation of the idea of solo violin concerto. The common concerto type of the period was a standard *concerto grosso* format including a string orchestra and trio sonata group (three soloists). However, Vivaldi's set is experimental in other aspects as well. The set consisting of systematically arranged twelve concertos is composed of four groups of three concertos, each for one, two and four solo violins. The second concerto of the last group, Concerto in D minor (no. 11) was written for two solo violins. Additionally, the concerto involves a part for the violoncello, which does not have a stable role, but plays solo at times and responds to the two violin soloists at others. In this respect, the concerto resembles the typical trio sonata group (two violins and cello) of the traditional *concerto grosso* format. Unlike Vivaldi's usual "modern" fast-slow-fast format, Concerto in D minor consists of five movements (fast-slow-fast-slow-fast). As Vivaldi was molding his personal style opting for brave themes and simple accompaniments, in this work, he would leave his identifying rich counterpoint behind.

Aylin Yilmaz

Fikret AMİROV (1922-1984)

Yaylı Sazlar Orkestrası için Senfoni "Nizami"
Symphony for String Orchestra "Nizami"

Fikret Amirov, Azərbaycan müziğini yeni içerik ve tarzlara zenginləştirmiş, halk ezgilerinden esinlenerek büyük formlar yaratmıştır. Doğu dünyasında ilk kez makamları çağdaş tekniklerle geliştirerek "Şur" ve "Kürd Ovşarı" senfonik makamlarını yaratmıştır. Bu eserler ona dünya çapında ün kazandırmıştır.

Amirov'un yaratıcılığı, müzik sanatının bütün tarzlarını kapsar. Eserleri arasında opera, bale, müzikal komedi, sahne müzikleri, Azərbaycan halk ezgilerinden derlemeler, gazeller, şarkılar, oda müziği, piyano için parçalar, konçertolar, Senfonik Kapriçyo, Senfonik Danslar, Şur, Kürd Ovşarı, Gülistan-Bayati-Şiraz senfonik makamları ve Nizami senfonisi bulunur.

Amirov Yaylı Sazlar Orkestrası için Senfoniyi 12. yüzyılda yaşamış Azeri şair ve düşünür Nizami'ye adanmıştır. Besteci senfonisinde, hümanizmin müjdecisi olan büyük şaire saygısını ifade etmiştir. Eser, birbirine bağlı dört kontrast bölümden oluşur. Dizinin bütünlüğü müzikal-tematik öğelerle ve monotematizmin özellikleriyle elde edilir. Amirov, sade fakat dokunaklı halk ezgileriyle örülmüş temalarıyla derin bir lirizm yaratır. Besteci her bölümün başında Nizami'nin rubailerine yer verir.

Birinci bölüm (Moderato maestoso) ağır girişle başlar. Burada şairin portresi, azametli, şiirsel ve telaşlı bir tema ile simgelenir. Bu tema eserde leitmotif fonksiyonu taşır, bütün ana temalarda duyulur. Birinci bölüm coşkulu, ihtirash, lirik ve dans karakterli temaların karşılaşması esasına dayanır. Gelişim sürecinde hareketin hızlanması, gerginleşmesi ve ritimlerin değişimiyle müzik dramatikleşir. Ana tema-leitmotifin duyulması sona erer. İkinci bölüm (Allegretto) hafif, dans ritimleriyle örülmüş, renkli tınılarla bezenmiş, neşe dolu bir Scherzo'dur. Üçüncü bölüm (Andante sostenuto) Nizami'nin gazellerini dile getiren, aşk dolu müziktir. Keman ve viyolalarda, çello ve kontrbasların fonunda, doğaçlama tarzda geniş soluklu, akıcı bir melodi sunulur. Bu aslında yeni bir tema değil, birinci bölümün ana temasının lirik bir varyantıdır.

Dördüncü bölüm (Allegro) bütün eserin doruk noktasıdır, birinci bölümün coşku dolu müziğini hatırlatır. Finalde önceki bölümlerin temaları duyulur. Eser, bütün senfoniyei çerçevlendiren leitmotifin sunuluşuyla sona erer.

Amirov dedicated this work he wrote for the strings to the 12th century Azerbaijani poet and thinker Nizami. In the symphony, the composer expressed his respect for the great poet, who was a harbinger of humanism. The work consists of four interconnected contrast movements. The integrity of the series is achieved by musical-thematic elements and monothematic features. Amirov creates a deep lyricism with the themes he wove from modest, but moving folk melodies. The composer introduces rubais from Nizami at the beginning of each movement.

The first movement (Moderato maestoso) begins with a slow introduction. The portrait of the poet is symbolized by a lofty, poetic and hectic theme. This theme serves the function of a leitmotif in the work and is heard in all main themes. The first movement is based on the principle of encounters between enthusiastic, passionate, lyrical and dance-like themes. In the development process, as the mobility increases and tenses, along with rhythmic changes, the music becomes more dramatic. The movement ends after the main theme-leitmotif is heard. The second movement (Allegretto) is a light, jovial Scherzo, blending dance rhythms and embellished with colorful timbres. The music in the third movement (Andante sostenuto), vocalizing Nizami's odes, is full of love. A wide-range, fluid melody in an improvisation style is presented through violins and violas and in the background of cellos and double basses. This is, in fact, not a new theme, but a lyrical variant of the main theme in the first movement. The fourth movement (Allegro) is the climax of the whole work and reminds the spirited music of the first movement. In the finale, the themes of the previous movements are heard. The work ends with the presentation of the leitmotif that frames the entire symphony.

Prof. Naile Mehtiyeva

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostrytskiy *konzertmeister*
Irina Nikotina *konzertmeister yrd. | asst.*
Suzana Bezhani
Bahar Kutay
Adilhoca Aziz
Vseslava Öztürk
Davut Aliyev
Elena Postnova

2. Keman | 2nd Violin

Elena Rihsi
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Nazik Rahmedova

Viyola | Viola

Cavid Cafer *grup şefi | principal*
Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | asst. principal*
Sema Hakioglu
Uluğbek Rihsi
Svetlana Simolin
Elif Kuştan
İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Serdar Rasul
Artur Rahmatulla
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*
Dritan Gani
Zurab Tsitsuashvili
Burak Noyan
Şalva Gagua

Çembalo | Cembalo

Rustam Rahmedov*

Gelecek Program

Next Program

29 Kasım November 2020

Pazar | Sunday, 15:00

Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Classic Brass

P. Dukas	Fanfare pour précéder "La Péri"
R. Premru	Five Movements from Divertimento
G. Gershwin	An American in Paris
G. Rossini	Largo al Factotum
G. Gershwin	Rhapsody in Blue
G. Bizet	Carmen Suite

bilet.bilkent.edu.tr

Giş-Ticket Office: (312) 290 1775

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.